

vlaamse vredesweek

25 september - 4 oktober 2009

Algeme uitleg over de nieuwe campagne van de
Vlaamse Vredesweek

**Werken aan het klimaat,
voor vrede**

Coördinatie

Jonas Slaats

Vlaamse Vredesweek

Italiëlei 98 A, 2000 Antwerpen

tel: 03/225 10 00

fax: 03/225 07 99

www.vredesweek.be

info@vredesweek.be

Vredesweek-rekeningnr.

001-0351611-62

Inhoud

1. Het vredesweekthema van 2009	3
2. Wat gebeurt er allemaal tijdens de vredesweek?	4
2.1. Sensibiliserende activiteiten	4
De Post Kyoto Duif.....	4
Si le vent soulève les sables.....	4
2.2. Experts aan het woord	4
2.3. Publicaties	4
Educatief materiaal	4
Inhoudelijke uitgaven.....	5
Politiek dossier	5
Niche-uitgaven	5
2.4. Verkoop van gadgets	5
Dit jaar: biozaden	5
2.5. Communicatie	5
Via onze website.....	5
Via de pers.....	6
2.6. Scholen zetten zich in	6
2.7. Lobbywerk	6
2.8. Verspreiding van campagnemateriaal	6
3. Visietekst Vlaamse vredesweek 2009	7
Analyse van de feiten	7
Analyse van de slachtoffers	8
Conclusie	10
Onze eisen	10
4. Geschiedenis van de Vlaamse Vredesweek	11

1. HET VREDESWEEKTHEMA VAN 2009

De klimaatverandering is er. Daar hoeven we niet meer aan te twijfelen. Al evenmin valt te ontkennen dat dit nu reeds bestaande wrijvingen en conflicten aanwakkert en nieuwe spanningen en conflicten in het leven roept.

De opwarming van de aarde zal zich versneld doorzetten en kan uiteindelijk een kritieke grens met onomkeerbare effecten en onaanvaardbare risico's overschrijden. De experts voorspellen dat bij een gemiddelde opwarming van 2°C **honderden miljoenen mensen dakloos** zullen worden door overstromingen en **miljarden mensen een tekort aan water** zullen hebben door extreme droogtes. De strijd om grond en basisbenodigdheden zal blijvend toenemen en de vluchtelingenstromen zullen nog vergroten. Tegen 2050 verwacht men zo'n **150 miljoen klimaatvluchtelingen** – waarvan het merendeel vrouwen en kinderen zullen zijn.

Dit alles zal onvermijdelijk gepaard gaan met conflicten. Gemeenschappen komen niet alleen met andere gemeenschappen in conflict, maar scheuren en barsten ook intern. Daar waar reeds wrijvingen en conflicten aanwezig zijn, worden ze versterkt. Daar waar de vrede een fragiel bestaan leidde, gaan onderhuidse spanningen in geweld ontvlammen.

Zo komen vele gemeenschappen in **een vicieuze cirkel** terecht. Conflict en geweld vergroten immers de kwetsbaarheid van de bevolking en zorgen er zo voor dat de gemeenschappen nog minder in staat zijn om op een goede manier met de gevolgen van de klimaatverandering om te gaan.

In de dreiging van de ramp die de klimaatsverandering met zich meebrengt zit ook een ongelooflijke kans verscholen: het biedt een ongekende **opportuniteit voor vredesopbouw**. De hele wereld staat nu immers meer dan ooit voor de historische noodzakelijkheid zich te verenigen in een gezamenlijke inspanning om het meervoudige probleem van klimaatsverandering aan te pakken.

De conflicten die onvermijdelijk gepaard gaan met het klimaatsprobleem verplichten ons zowel lokaal, nationaal als internationaal tot hernieuwde solidariteit. **Vanuit verschillende perspectieven** zoals duurzaamheid, ecologie, armoedebestrijding, gender en vrede zijn we meer dan ooit verplicht samen naar oplossingen te zoeken, onze uitstoot te verminderen en hulp te bieden waar nodig zodat bedreigde bevolkingsgroepen zich tijdig weerbaar kunnen maken tegen de gevolgen van de klimaatsopwarming.

Gedurende de Vlaamse Vredesweek willen de verschillende partners dan ook opnieuw alle kracht bijzetten aan een **klimaat van vrede**.

--- De volledige visietekst en de eisen vindt u op pagina 7 van dit dossier. ---

2. WAT GEBEURT ER ALLEMAAL TIJDENS DE VREDESWEEK?

2.1. Sensibiliserende activiteiten

In de meeste grote Vlaamse steden organiseren we allerlei activiteiten: straatacties, filmavonden, vredeswakes, tentoonstellingen, workshops, etc. Zo proberen we zoveel mogelijk mensen te betrekken in het maatschappelijk debat dat we trachten op gang te brengen. We houden er optochten, we doen er sensibiliseringsacties, we organiseren er vredeswakes, we gaan er in debat met politici, enz.

De Post Kyoto Duif

Dit jaar worden deze activiteiten aan mekaar verbonden door de Post Kyoto Duif. De vredesweek-coördinator zal samen met de Post Kyoto Duif per fiets alle Vlaamse provincies doorkruisen. Op zijn weg brengen zij folders en informatiebrochures naar scholen, gemeentes en socio-culturele verenigingen om hen op weg te zetten naar ecologisch leren en leven. Scholen, socio-culturele groepen, parochies en vrijwilligers worden allen uitgenodigd de Post Kyoto Duif ook bij hen te laten passeren. Wie wil kan individueel of in groep meefietsen (of meewandelen) met de Post Kyoto Duif en zo de vredesboodschap van de Post Kyoto Duif in zijn of haar omgeving kracht bij te zetten.

Si le vent soulève les sables

We sporen dit jaar ook alle socio-culturele organisaties, mayors for peace en vredesgemeentes aan om in culturele centra en parochiezalen lokale vertoningen te organiseren van de film "Si le vent soulève les sables". Deze prent van Marion Hänsel brengt de hele problematiek die door deze vredesweek wordt aangekaart op een indringende manier op het scherm. We raden deze film dan ook aan om de sensibilisering rond klimaatconflicten op lokaal niveau door te zetten.

2.2. Experts aan het woord

Tijdens de vredesweek worden steeds colloquia, studiedagen en spreekbeurten georganiseerd. Ook werken wij telkens met 'vredesweekgetuigen': experts en mensen met directe ervaringen uit conflictgebieden worden een forum gegeven om hun verhaal en expertise uit de doeken te doen. Zo geven wij een impuls aan het kritische debat en de constructieve dialoog die wij in de maatschappij op gang willen brengen.

2.3. Publicaties

Educatief materiaal

Voor de vredesweek ontwikkelen de partners steeds heel wat educatief materiaal dat in scholen kan gebruikt worden om kinderen en jeugd wegwijz te maken in het thema, aan te leren waar de

probleempunten zitten en uit te leggen hoe die op een actieve en geweldloze manier kunnen worden vermeden of opgelost.

Inhoudelijke uitgaven

De Vlaamse Vredesweek pakt ook elk jaar uit met informatieve inhoudelijke werken die meer verdieping bieden voor wie geïnteresseerd is in het thema. Door de verzameling van onze expertise brengen we steeds onderbouwde en uitgebreide info die de brede maatschappij kan informeren.

Politiek dossier

Elk jaar plaatst het samenwerkingsverband haar visietekst in een politiek dossier dat meteen ook meer uitleg biedt bij het thema. Op een zestiental bladzijden wordt het onderwerp scherp geanalyseerd en voor iedereen toegankelijk gemaakt. Het politieke dossier geeft zo steeds de noodzakelijke omkadering bij onze politieke eisen.

Niche-uitgaven

De vredesweek richt zich ook elk jaar op twee niche-groepen. De parochies en het lokale bestuurlijke beleid. Voor de parochies is er 'Vierend en bezinnend', een mooie bundel vol inspirerende bezinningsteksten voor lokale gemeenschappen, scholen, parochies, gebedswaken en evocatieve activiteiten. En voor de gemeentelijke besturen is er een vredesgemeente-brochure waarin we concrete voorstellen en aanzetten geven aan lokale politieke leiders om te werken aan een gemeentelijk vredesbeleid.

2.4. Verkoop van gadgets

Elk jaar proberen wij ook op een gezonde manier wat zakgeld voor ons samenwerkingsverband te verkrijgen door de verkoop van een aantal kleine hebbingetjes die in het thema passen.

Dit jaar: biozaden

Dit jaar verkopen we biozaden.

Zo kan elkeen meehelpen aan een meer ecologische maatschappij. Het planten van zaden is immers een heel makkelijke manier om jezelf in een 'think global, act local' mentaliteit te plaatsen. Je gaat er in de eerste plaats de klimaatopwarming mee tegen want planten zetten CO2 om in plaats van er meer te produceren en plantaardig voedsel is heel wat milieuvriendelijk dan dierlijk. Daarnaast herstel je ook het globale ecologische evenwicht door lokaal geproduceerde producten te verbruiken. Maar bovenal steunt men door de aankoop van de zaden natuurlijk de vredesweek en het vredeswerk.

2.5. Communicatie

Via onze website

Op www.vredesweek.be vind men onze website. De website wordt stelselmatig aangevuld en is het ultieme referentiepunt voor elke vredesweek-sympathisant. Je vindt er de volledige kalender met de

meest precieze info over locaties, data en uren. Je vindt er links die je verder op weg zetten binnen het thema, zowel burgers als journalisten worden op weg gezet om vredesjournalist te worden en je kan er de volledige campagnetekst lezen.

Via de pers

Dankzij de grootse opzet van de vredesweek doorheen heel Vlaanderen krijgt De Vredesweek ook steeds heel wat aandacht in de pers zowel (lokale) TV en radio als kranten en bewegingspers.

2.6. Scholen zetten zich in

Elk jaar opnieuw zetten scholen zich in tijdens de vredesweek. Leerkrachten gebruiken het educatief materiaal in hun lessen, leerlingen knutselen vredeskunstwerken in mekaar, lesoverstijgende thema-projecten worden georganiseerd, men doet vredesuitstappen, nodigt vredesweekgetuigen uit, enz.

2.7. Lobbywerk

Educatieve medewerkers van de partners gaan vaak samen met onze vredesweekgetuigen ook richting de beleidsmakers en vragen om overleg in verband met het thema. De eisen worden voorgelegd en er wordt gevraagd in welke mate er mogelijkheden bestaan om deze op de één of andere manier te concretiseren in effectieve beleidsplannen. Zo lag de vredesweek mee aan de basis van o.a. de uiteindelijke de wet tegen landmijnen, de oprichting van het vredesinstituut en wordt op dit moment – naar aanleiding van de vorige vredesweek – gekeken naar de mogelijkheden voor een fonds van vredesjournalistiek.

2.8. Verspreiding van campagnemateriaal

Elk jaar worden in 15.000 affiches en 15.000 vredesweekfolders verstuurd naar scholen en allerhande socio-culturele organisaties. In september worden nog eens een heel aantal aparte verzendingen gedaan en de materialen verspreid via de ondersteunende organisaties.

3. VISIETEKST VLAAMSE VREDESWEEK 2009

Werken aan het klimaat, voor vrede.

Analyse van de feiten

De klimaatverandering is er. Daar hoeven we niet meer aan te twijfelen. Al evenmin valt te ontkennen dat dit nu reeds bestaande wrijvingen en conflicten aanwakkert en nieuwe spanningen en conflicten in het leven roept.

De opwarming van de aarde zal zich versneld doorzetten en kan uiteindelijk een kritieke grens met onomkeerbare effecten en onaanvaardbare risico's overschrijden. De experts voorspellen dat bij een gemiddelde opwarming van 2°C honderden miljoenen mensen dakloos zullen worden door overstromingen en miljarden mensen door extreme droogtes een tekort aan water zullen hebben. De strijd om grond en basisbenodigdheden zal blijvend toenemen en de vluchtelingenstromen zullen nog vergroten. Tegen 2050 verwacht men zo'n 150 miljoen klimaatvluchtelingen – waarvan het merendeel vrouwen en kinderen zullen zijn.

Dit alles zal onvermijdelijk gepaard gaan met conflicten. Gemeenschappen komen niet alleen met andere gemeenschappen in conflict, maar scheuren en barsten ook intern. Daar waar reeds wrijvingen en conflicten aanwezig zijn, worden ze versterkt. Daar waar de vrede een fragiel bestaan leidde, gaan onderhuidse spanningen in geweld ontvlammen.

Zo komen vele gemeenschappen in een vicieuze cirkel terecht. Conflict en geweld vergroten immers de kwetsbaarheid van de bevolking en zorgen er zo voor dat de gemeenschappen nog minder in staat zijn om op een goede manier met de gevolgen van de klimaatverandering om te gaan.

Een voorbeeld.

Bangladesh, het dichtst bevolkte land ter wereld en tevens een land waar bijna de helft van de bevolking onder de armoedegrens leeft, is één van de grootste slachtoffers van de klimaatproblematiek. Heel wat land verdwijnt er door een stijgende zeespiegel, de droogte neemt toe buiten het regenseizoen en de regenstormen worden heviger tijdens het regenseizoen. In 2007 werd dit klimatologisch ontregelde land getroffen door een overstroming en een cycloon. De overstroming maakte meer dan 3000 slachtoffers, verminderde de landbouwopbrengst met 13% en trof het leven van 10 miljoen mensen. De cycloon bracht schade in 30 van de 64 districten en verwoestte ongeveer 1.5 miljoen huizen.

Gebrek aan werk en zekerheid zijn het gevolg. Frustraties steken de kop op en worden uitgewerkt op de meest kwetsbare bevolkingsgroepen, zodat vrouwen en kinderen alsmaar vaker het slachtoffer worden van huiselijk geweld en seksuele aanranding. Het gebrek aan werk en huisvesting zorgt daarnaast ook voor steeds grotere migratiestromen. De socio-politieke instabiliteit neemt toe en vergroot de spanning tussen de verschillende gemeenschappen en stammen.

Vele vluchtelingen proberen ook de grens naar India over te steken, tot ongenoegen van de Indische bevolking in de deelstaat Assam. De Indische regering voorzag mogelijke problemen en plaatste aan de grens een versperring van meer dan 3000 km dubbele prikkeldraad.

In contrast daarmee staat de situatie van onze Noorderburen. Nederland heeft zich voorgenomen tot 2100 jaarlijks ongeveer 1.5 miljard € te investeren om zich te wapenen tegen de stijging van de zeespiegel. Om in de toekomst voldoende drinkwater te garanderen, willen ze de Zuiderzee eveneens ombouwen tot een gigantisch zoetwaterreservoir. Het totale kostenplaatje zal op zo'n 150 miljard € komen. De nodige fondsen zullen voor een groot stuk uit de inkomsten van aardgas worden gehaald. Derde wereldlanden zoals Bangladesh, wier problematiek vaak nog veel groter is, kunnen uiteraard nooit dergelijke financiële middelen bijeen krijgen.

Analyse van de slachtoffers

In het hele verhaal van de klimaatsverandering zijn de armste bevolkingsgroepen in de zuidelijke landen ongetwijfeld de meest kwetsbare groep. Hun overlevingsstrijd om voedsel, water en energie neemt alleen maar toe.

De gevolgen van de klimaatsverandering versterken immers een hele reeks andere problemen zoals gebrek aan landbouwgrond, voedseltekorten, ontwrichting van de lokale markten, verwoesting de familiale landbouw, bedreigingen voor de volksgezondheid, grotere financiële risico's van de informele sector waar vooral vrouwen voor opdraaien, gebrek aan huisvesting door natuurrampen enz. Het zijn dan ook vooral de derde wereldlanden die het sterkst zullen getroffen worden door de uit dit alles voortvloeiende 'klimaatconflicten'.

Analyse van de factoren

Zoals elk conflict bestaan ook klimaatconflicten uit een complex kluwen van verschillende factoren. Om klimaatconflicten tegen te gaan en te voorkomen moeten we elk van deze aspecten aanpakken.

Uiteraard is het in de allereerste plaats uitermate belangrijk dat wij een drastische vermindering doorvoeren van onze eigen uitstoot. Dit niet alleen omdat wij daarvoor louter technologisch gezien de meeste middelen hebben en niet alleen omdat wij door onze industrialisatie historisch gezien de klimaatopwarming hebben veroorzaakt, maar ook omdat wij – en dus niet de armen in de derde wereldlanden, die er nochtans het hardst zullen onder lijden – door onze manier van leven tot op vandaag blijven zorgen voor de grootste uitstoot aan broeikasgassen.

Het is dus noodzakelijk een verandering door te voeren in onze levensstijl, waarin een lage CO₂-uitstoot prioritair is.

Onze ecologische voetafdruk hangt zeer nauw samen met de druk die wij plaatsen op het hele ecologische stelsel door onze manier van overmatig en heel vervuilend produceren en consumeren. Ondertussen is het zo ver gekomen dat we wereldwijd elk jaar 25% meer verbruiken dan wat het biologische systeem op aarde in één jaar kan opbrengen. Dit is absoluut onhoudbaar en een snelweg naar conflicten op wereldschaal.

Het is dus noodzakelijk ons consumptiegedrag en onze productiewijze aan te passen, zodat de druk op het hele ecologische systeem afneemt.

We moeten ons echter zeker niet enkel richten op uitstootvermindering. Heel belangrijk is ook dat we op een duurzame en rechtvaardige manier leren omgaan met de komende ecologische veranderingen van onze wereld – want zelfs indien we onze uitstoot vandaag compleet zouden stoppen, dan nog zullen heel wat gevolgen zich onvermijdelijk doorzetten.

Zo mogen we niet uit het oog verliezen hoe de rijke industrielanden omwille van hun productie en consumptie beslag leggen op bepaalde grondstoffen waar in principe iedereen recht op heeft. Olie is een eerste voorbeeld. Het menselijke gebruik van olie zorgde niet alleen voor een heel negatieve impact op

het milieu, de controle over olievoorraden is vaak een directe aanleiding tot oorlog. Water is een tweede voorbeeld. De door klimaatsverandering veroorzaakte uitdroging van bronnen zorgt voor strijd om de overblijvende watervoorraden en het vrijkomen van nieuwe territoriale wateren in de ijszeeën zal spanningen veroorzaken wanneer bepaalde landen er territoriale aanspraken op (zullen) maken.

Het is dus noodzakelijk de onrechtvaardige beheersing van natuurlijke grondstoffen te corrigeren om verdere conflicten te voorkomen.

Er moet op korte termijn ook geïnvesteerd worden in concrete aanpassing aan de gevolgen van de klimaatopwarming – zowel deze die zich nu reeds voordoen, als deze die nog zullen komen. Voor het rijke deel van onze wereldbevolking – waar wij toe behoren – vormt dit geen onoverkomelijk probleem, al was het maar door de technologische capaciteiten. Een goede tactiek van aanpassing is echter vooral noodzakelijk bij die landen en die bevolkingsgroepen die het meest bedreigd worden door een op hol geslagen klimaat. Maar zonder hulp kunnen zij dat niet. Zo wordt het nog maar eens duidelijk dat (klimaatbestendige) duurzame ontwikkeling de beste vorm van conflictpreventie is en blijft.

Het is dus noodzakelijk dat we nog meer aandacht en geld besteden aan de uitbouw van duurzame projecten in het zuiden om in overleg met de lokale gemeenschappen hen de mogelijkheid te bieden een ontwikkeling door te voeren die minder nadelige gevolgen heeft.

Om deze aanpassing en duurzame ontwikkeling concreet en stabiel uit te voeren kunnen we er niet omheen dat een overdracht van kennis, technologie, capaciteit en werkmethodes broodnodig is. Opnieuw is dat iets waar de industrielanden kunnen en moeten voor zorgen. Daarbij mag men niet uit het oog verliezen dat een dergelijke uitwisseling ingebed moet worden in grotere (internationale) structuren, zoals een stevig plan van integraal waterbeheer, anders wordt de betrachting van de één teniet gedaan door de nalatigheid van de ander. Ook op dit vlak moeten alle partijen hun verantwoordelijkheden opnemen.

Het is dus noodzakelijk dat de internationale gemeenschap uitermate grote aandacht besteedt aan een goede samenwerking met en tussen de verschillende noodlijdende landen om de huidige uitdagingen correct aan te pakken.

Last but not least moeten we ook wijzen op de impact van het militair apparaat en oorlogen op onze ecologie. De productie en het gebruik van militaire voertuigen zorgt voor een enorme uitstoot, de destructieve impact van allerhande wapens is desastreus voor het milieu, de investering in de uitbouw van het heel dure militair apparaat ontnemt mogelijke financiële middelen voor duurzame ontwikkeling en door te vertrouwen op militaire defensie ontkent men de prioriteit van preventie. Een focus op militaire oplossingen zet zo de verbanden tussen klimaat en conflict alleen maar extra in de verf.

Het is dus noodzakelijk dat we het militair apparaat verder afbouwen om de vicieuze cirkel van klimaat en conflict te verbreken.

Conclusie

De verschillende factoren en daarbij horende oplossingen kruisen elkaar voortdurend. Tezamen leiden zij echter naar een bestemming waar wij met zovelen reeds lang voor ijveren: rechtvaardigheid voor degenen die feitelijk de grootste slachtoffers zijn.

In de dreiging van de ramp die de klimaatsverandering met zich meebrengt zit ook een ongelooflijke kans verscholen: het biedt een ongekende opportuniteit voor vredesopbouw. De hele wereld staat nu immers meer dan ooit voor de historische noodzakelijkheid zich te verenigen in een gezamenlijke inspanning om het meervoudige probleem van klimaatsverandering aan te pakken.

De conflicten die onvermijdelijk gepaard gaan met het klimaatsprobleem verplichten ons zowel lokaal, nationaal als internationaal tot hernieuwde solidariteit. Vanuit verschillende perspectieven zoals duurzaamheid, ecologie, armoedebestrijding, gender en vrede zijn we meer dan ooit verplicht samen naar oplossingen te zoeken.

Onze eisen

Gedurende de Vlaamse Vredesweek willen de verschillende partners dan ook opnieuw alle kracht bijzetten aan een **klimaat van vrede** door zich als vredescampagne expliciet aan te sluiten bij de eisen die de milieubewegingen formuleren met oog op de top in Kopenhagen, en door vanuit haar eigen expertise

- De verschillende overheden te vragen
 - een beleid te ontwikkelen dat op basis van het perspectief van menselijke veiligheid (*human security*) de verschillende aspecten van duurzaamheid, ecologie, armoedebestrijding, gender en vrede integreert.
 - maatregelen die zij nemen van bovenaf te combineren met initiatieven van onderuit vanwege de gemeenschappen die door de klimaatconflicten reeds getroffen zijn of dreigen getroffen te worden.
 - niet alleen een concreet plan op te stellen, maar ook de nodige maatregelen en middelen te voorzien om de uitstoot van broeikasgassen jaarlijks effectief te verminderen.
- De federale overheid te vragen de budgetten voor het militair apparaat te verkleinen en de vrijgekomen gelden te investeren in projecten om het klimaatprobleem effectief aan te pakken.
- De bedrijfswereld aan te sporen in elke stap van het gehele productie- en distributieproces concrete veranderingen door te voeren die een meer ecologische en rechtvaardige handel tot gevolg hebben.
- Onderzoekinstellingen en zeker ook het Vlaams Vredesinstituut aan te sporen genderbewuste en intersectoriële kennis te ontwikkelen inzake de relatie tussen klimaat, conflict en vredesopbouw.
- Gemeenten, scholen en socio-culturele verenigingen aan te moedigen het ecologisch leren en leven te bevorderen bij hun bewoners, leerlingen en leden door ecologisch denken concreet te integreren in hun dagelijkse werking en door aan te zetten tot gedragsverandering.

4. GESCHIEDENIS VAN DE VLAAMSE VREDESWEEK

We bieden je hier een kort overzicht van de laatste tien jaar Vlaamse Vredesweek:

1999: Samen naar een cultuur van vrede en geweldloosheid. Aan het einde van het decennium lanceert de Vredesweek 'Afspraak 2000': zes concrete stappen om persoonlijk mee te werken aan een cultuur van vrede. Hiermee sluit de campagne aan bij het Internationaal Decennium voor een cultuur van vrede en geweldloosheid van de Verenigde Naties.

2000: Kies geweldvrij, een wereld van verschil. Een campagne die aan de vooravond van de gemeenteraadsverkiezingen een positief signaal wil geven aan de burger. Brugge, Deinze, Gent, Kortemark, Lebbeke, Lennik, Mortsel, Rotselaar, Schilde en Zaventem ondertekenden de resolutie van Vredesgemeente.

2001: Europa Hard(t) voor vrede. Het Belgisch voorzitterschap van de Europese Unie is een moment bij uitstek om meer aandacht te besteden aan vrede en veiligheid op Europees niveau. De campagne ijvert voor een Europees wapenembargo op landen en regio's in conflicten. Maar ook niet-militaire alternatieven voor het huidige Europese buitenlands en veiligheidsbeleid staan in de kijker.

2002: Voorwaarts. Speel! Presenteer kindsoldaten een toekomst zonder geweer. De voortrekkersrol die België inzake het uit te wereld helpen van de inzet van kindsoldaten kan en moet spelen, is een van de belangrijkste eisen van deze campagne samen met de nood aan demobilisatie en opvang en het bouwen aan een duurzame vrede. De regering maakt geld vrij voor opvang van ex-kindsoldaten in Oeganda en in de nieuwe wapenwet wordt opgenomen dat er geen wapens mogen geleverd worden aan landen die kindsoldaten inzetten.

2003: Dialoog voorkomt oorlog. De politieke eis van deze campagne in het teken van de 'taal van vrede' is een centrum voor geweldpreventie. Met het vredesbewijs trekken we de straat op om mensen heel concreet duidelijk te maken wat zo'n centrum en zij kunnen doen om met dialoog oorlog te voorkomen. Het Vlaamse parlement heeft beslist een Vlaams vredesinstituut op te richten, dus de eerste resultaten zijn al zichtbaar.

2004: Vrouwen als kracht voor vrede. De politieke eisen van deze campagne stonden in het teken van 'Wij verklaren de vrede': een voortrekkersrol spelen in de toepassing van Resolutie 1325 van de VN, concrete maatregelen nemen om de deelname van vrouwen aan het buitenlands beleid en de diplomatieke vertegenwoordiging te versterken, budgetten vrij maken voor programma's gericht op de speciale noden van reïntegratie en heropbouw na een conflict, maatschappelijke versterking van vrouwen, steun verlenen aan programma's die inspelen op de (bijzondere) behoeften van vrouwen en meisjes in oorlogssituaties en vluchtelingenkampen.

2005: Alle kernwapens de wereld uit. De politieke eisen van deze campagne in het teken van 'de herzieningsconferentie van het non-proliferatie verdrag' zijn samen met de parlementsleden en het brede middenveld aangepakt. Politici hebben duidelijk gestemd voor een kernwapenvrije samenleving, terwijl heel wat vredesbomen, 32 000, geplant werden in Vlaanderen die ons er aan moeten herinneren in 2015 dat politici - en iedereen - de kernwapens uit de wereld willen.

2006: Geweld slaat nergens op! Jongeren kiezen voor vrede. Het moest ervan komen dat we eindelijk de rol van jongeren inzake vredeswerkers konden belichten. Enerzijds vonden we dat jongeren die een scheven schaats reden recht hadden op een degelijke opvang met begeleiding en anderzijds plaatsten we peer mediation voldoende in de kijker om werk te maken van conflictbemiddeling onder gelijken. De organisatie van een jongerenweekend was hierbij een feit.

2007: Samen onder één paraplu. Ook vluchtelingen hebben bescherming nodig. Een Vredesweek in het teken van een betere en humane behandeling van oorlogsvluchtelingen. Er werd geijverd voor een ruime en brede toepassing van de 'bijkomende bescherming voor oorlogsvluchtelingen' voor allen die asiel aanvragen, transparante criteria voor de regularisatie 'om humanitaire redenen', onmiddellijke stopzetting van het opsluiten van kinderen zonder papieren en een tweede kans, in een ander land, voor asielzoekers aan wie asiel geweigerd werd bij hun eerste aanvraag.

2008: Geen nieuws... goed nieuws? Wordt vredesjournalist.

Een Vredesweek die zich richtte op relatie tussen media en conflicten. De vredesweek had niet alleen oog voor de rol van de zogenaamde klassieke media zoals radio, TV en de geschreven pers maar ze zal ook stil staan bij de participatieve media en de revolutie in het medialandschap. We deden zowel hen als het brede publiek nadenken over de vraag waarom berichtgeving rond conflicten zo vaak te wensen over laten en waarom het 'goede' vredesnieuws veelal onderbelicht blijft.